

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Trigesimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

Hi enim intercutanei sunt assentatores & hypocritae, nihil nisi fucum & colorem habentes defendendi veritatem. Optime enim sciunt, extra periculum esse diuitibus, potentibus, doctis, & amicis adesse, & ab ipsis vicissim recipi gratiam, defendi & honorari. Pari facilitate repugnari iniuriae pontificibus, regibus, principibus, episcopis & reliquis proceribus illarum. Hic enim vnusquisque conatur esse probissimus. O quam occultus est fallax Adam cum suo ingenio, quam pulchre sui commodi auaritia nomine veritatis, iustitiae, & diuini nominis regens. Vbi vero quid egeno & humili accidit homini, tum falsus oculus non mulum inuenit commodi, quamuis bene videns odium potentium. Ideo relinquit pauperem, nihil minus curans quam ut laborantem adiuuet. Quis enim multitudinem huius criminis in Christiano orbe dinumerare possit? Ita dicit deus psal. 81. Usquequo iudicatis iniquitatem, & facies peccatorum sumitis? Iudicate egeno & pupillo, humilem & pauperem iustificate. Eripite pauperem, & egenum de manu peccatoris liberate. Sed cum nihil horum fiat, sequitur, ut nihil etiam neque sciant neque intelligant, tantum heredes in respectu & persona magnorum quam iniusti sint, neque agnoscunt pauperes quam iusti sint.

Hic se princeps contemplantur.

TRIGESIMO.

¶ Ecce hic multum esset bonorum operum, Nam maior pars potentium, diuitum & amicorum iniuriam faciunt, vim & tyrannidem in egenos, humiles, & aduersarios exercentes. Et quod maior, eo peior. Vbi ergo vi non possis prohibere, & veritatem iuare, fac tamen ut hoc ipsum fatearis verbis, neque iniustus subscribas & faueas, veritatem libere loquens. Quid enim quaeso profici homini omnigena bona opera faciente? Romam & ad omnia sancta loca currenti, oes indulgentias impetranti, omnia templa & collegia condenti fundanti; hic se culpabilem in nomine & honore dei iuuenti? quod eo tacito & suppresso pluris suavisius opes, honores, fauorem, & amicos fecerit, quam veritatem (quae dei nomen & honor ipse est). Imo quis est hominum, cui non cotidie homini bona opera ad fores & edes ipsius veniant? Vt ipsi non sit opus de bonis operibus, vel longe currere, vel interrogare. Nam inuenientes hominum vitam, quam & hic & ubique temere & leuiter fiant, exclamare cum propheta cogimur. Omnis homo mendax. Sunt enim omnes homines fallaces, omnes mentiuntur & decipiunt. Nam veris & principalibus bonis operibus relictis, ornant & colorant sese minimis & vilissimis, interim tamen volentes proibi esse, & securo otio & tranquillitate in coelum ascendere. Quod si dixeris, Cur ergo deus non solus & ipse facit, cum tamen bene

& sciat & possit vnūquemq; iurare? Quinimo; scit quidem & potest, sed non vult solus id ipsum facere. Vult em̄ vna nobiscū operari, nobis illud habēs honoris, vt vna nobiscū & per nos sua velit opera operari. Nobis igitur hoc honoris reuoluntibus, nihilo secius ipse perficiet, pauperes adiuuans, cum iniustis, eos qui ipsi noluerūt esse adiumento, honorē magnū sui operis cōtinentes, damnaturus, tanq̄ eos qui cum iniustis senserūt. Sicut ipse quidem solus beatus est, sed qui nobis hunc tribuat honorem, & nolit solus esse beatus, sed nos vna secum beatos habere. Præterea si hæc solus faceret deus, essent præcepta eius frustra data, vt nemine habente causam sese exercendi in magnis operibus præceptorum eius. Neq; quisquam obseruaret, an deum & eius nomen p̄ summo bono iudicaret, & p̄pter eū oīa piculis obijceret.

TRIGESIMOPRIMO.

Adversarij
impijs doc-
toribus.

Non audietis
di Pontifices
nisi doceant
verbū dei.

Huiusmodi operis etiā est, resistere omnibus falsis, peruersis, seductorijs, errabundis, & hereticis doctrinis, sed & omnibus abusus spiritualis & ecclesiasticæ potestatis. Quod multo est subtilius. Nam hi recta nomen dei nomine dei oppugnant. Quare magne speciei, & magni periculi videtur illis ipsis resistere, dum prætexunt deo & oībus eius sanctis quorū vices gerūt, & quorū potestate vtantur, resistere quicumq; ipsis resistūt, dicentes de ipsis a Christo dictum esse, Qui vos audit me audit, qui vos spernit me spernit. Quibus verbis fortiter subnixi, feroces & audaces fiunt, dicendi, faciendi, dimittendi, quodeuncq; volūt, excōsicandi, maledicendi, rapiendi, occidendi, & omnes suas iniquitates, omnia sua p̄bra & dedecora vtantq; eorum fert voluptas, & qualiacuncq; possunt excogitare, nullo parandi impedimento. Verum Christus non putauit eos in omnibus quæ & loquūtur & faciunt audiendos, sed tantum quando ipsius verbum Evangelicum, non propriū ipsorū verbū, sua opera non propria nobis proponūt. Quomō em̄ alioquin sciremus an eorum mendacia & peccata fuerint vitanda? Necessē em̄ est habere regulam quatenus & audiendi & imitandi sint, non ab ipsis, sed a deo super ipsos positā, ad quā nos dirigam⁹ & ducam⁹. Sicut ī quarto præcepto audiem⁹. Sic ergo oportet esse, vt in spiritali quoq; statu maior pars sit falsa doctrina, cōtiones, & abusus ecclesiasticæ potestatis, vt nobis causa & occasio dentur ad huius præcepti opera faciendā, & nos tentemur, quid nos erga eiusmodi impios & dei blasphematores pro honore & gloria dei velimus vel facere vel dimittere. O vīnam hic probi essemus, Quotiens ostē-